

Відкритий лист Марії Волкової, свідка Голодомору 1932-1933 років, до Президента України В. Януковича

Шановний пане Президенте!

Я приєднуюсь до акції «Табачника – на смітник історії».

З перших днів роботи пана Д. Табачника після його призначення Вами на посаду Міністра Освіти України український народ не має спокою.

Плани Д. Табачника щодо перевиховання нації України є ворожими для українців. Українці вчилися патріотизму від своїх попередників. Нашими вчителями були Т. Шевченко, І. Франко, Л. Українка та інші, які закликали у своїх творах «єднатися за правду... боротися за неї». Україна все життя прагла до волі, але не мала її.

Ми цінуємо свою історію, культуру, мову, науку, письменство. А наші пісні, які ще від Байди нам в'ються, – це джерела і стежки до мови наших пращурів. Все це – наші скарби.

А що дасть нам Д. Табачник в обмін на твори українських класиків? Російську мову ми знаємо на рівні української, без примусу вчимо англійську, німецьку, іспанську..., і тільки молдавська мова була для меншин. А якщо вона стане міжнародною мовою, то до неї збільшиться цікавість.

Україна буде вчити свою рідну мову! Д. Табачник вороже ставиться до української історії, мови, нації, культури. Міністром освіти і науки України має бути людина, здібна управляти цими дисциплінами, людина, яка поважає цю націю, і до якої нація ставиться з повагою.

Мене глибоко вразили слова Д. Табачника: «Закон о Голодоморе 1932-1933 гг в Украине ставит нас в один ряд с отвратительными тоталитарными диктатурами...». А слова – «мелко подгадять соседу; обмануть; предать; выгадать что-то, обманув ближнего; согласие потеряет глаз, чтобы сосед вовсе ослеп – характерная особенность формирующейся украинской нации». Де це Ви таке чули, пане?

Існує народна приказка – вона і стане відповіддю Д. Табачнику

(про Голодомор) – «... тобі плюють в очі, а кажуть, що це Божа Роса».

Я, Волкова Марія, була свідком Голодомору 1932-1933 рр. в Україні. У мене відібрали дитинство і здоров'я. І після 33-го, наступні 34 і 35 роки все ще були голодними. І ми, які вижили в ці роки, були настільки виснаженими, що виглядали як скелети, не мали сил навіть встати, спали по два тижні поспіль.

В ті роки внаслідок тоталітарної політики Москви від голоду на Україні померло 10 млн людей, в тому числі 3 млн дітей! А пан Д. Табачник називає це нагадування Росії «мелко подгадять соседу, т.е. Москве».

Хотілося б порадити міністру освіти: «Схаменіться! Аналізуйте, про що Ви говорите! Нас (невинних) знищували, топтали, арештовували як ворогів народу, батьків відправляли на тяжкі роботи, звідки вони не повернулися. Нас цькували, а матері зі сльозами на очах вдивлялися в нас, сплячих, і прислухалися, чи ми ще дихаємо. Маю до Вас запитання: «хто кому тоді гадив і тепер гадить?»

Українська мова повинна бути державною мовою. Не буде мови – не буде нації; Не буде мови – не буде країни, а буде територія, котру плануєте трансформувати під опіку нашого «старшого» брата. Ми там уже були!

Від свого імені вимагаю діяти відповідно до Дружнього послання Т. Г. Шевченка землякам:

«Учіться, брати мої.
Думайте, читайте,
І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...»

І в заключення, пане Президенте, Ви повинні соромитися того, що в ПАРЕ не відважились стати в обороні мільйонів українських хліборобів, цілеспрямовано винищених штучним голодом 1932-33го... якраз тому, що вони були українцями. Те, що Ви ствердили в ПАРЕ, було нічим іншим як зрадою свого народу! За Вашою логікою

хтось міг би ствердити, що Голокост не був геноцидом тому, що інші національності також постраждали від нацистів.

Що особисто Ви знаєте про Голодомор, щоб робити заперечення? Чи Ви читали опубліковані сьогодні свідчення людей, які пережили цю трагедію? Чи Ви знайомилися з архівними документами, відкритими за незалежності? Чи хоча б тримали в руках наукові збірники інституту історії Академії Наук України на тему Голодомору? Напевно ні.

Я і такі як я – свідки страшного злочину – можу Вам багато розказати. Тож, щоб у Вас не було сумніву – нас, українців, вбивали голодом, щоб викоринити національний дух, щоб винищити українське етнічне ядро – селянство. Подивіться на карту, пане Президенте, щоб запевнитися, що на територіях, де проживали етнічні українці, найбільше лютував голод тому, що Кремль добре пам'ятав наші прагнення до створення Соборної незалежної України ще в 1920-их роках. Україна була дуже важливою для СРСР і мала бути збережена в його рамках будь якою ціною. Ціна ж виявилася надто високою – понад 10 млн. українців, тисячі господарств найкращих українських хліборобів, від яких забирали все: житло, одяг, знаряддя праці, худобу... Їх арештовували, вивозили до Сибіру, на північ, кидали просто в полі посеред зими без жодних засобів існування... Це були найактивніші і найнепокірніші, хто не погоджувався з політикою партії і не підтримував радянську владу.

Вам як Президенту незалежної Української Держави має бути соромно за свою байдужість до нації і неосвіченість у питаннях історії країни, яку Ви очолили.

Майже 60 років Голодомор ретельно замовчувався і офіційно заперечувався правлячою верхівкою СРСР, але сьогодні це зробити не вдасться. Історію Вам не змінити, як би цього не хотілось. Краще подумайте про своє ім'я, яким воно увійде в історію...

Ваш громадянський обов'язок і як Президента стояти в обороні своєї країни перед пам'яттю мільйонів українців, які загинули під час Голодомору 1932-33-го!

Марія Волкова
16 травня 2010 р.
Ноттінгем, Англія

Зразкова оселя Сиденгерст

У старечій оселі СУБ Сиденгерст на минулому тижні відбулася неанонсована перевірка Комісії з якості догляду. В результаті Сиденгерст знову одержав найвищу можливу оцінку 3*, або ж «відмінно».

Це – чудове досягнення. Вітання Дейвіду, Аманді та всім працівникам оселі. СУБ вдячний їм за невтомну працю для підтримки високих стандартів. Усього найкращого в майбутньому, подальших успіхів у праці та щастя вдома!

Форин Офіс відповів СУБ

Британське міністерство закордонних справ відреагувало на відкритий лист, що його Союз Українців у Великій Британії надіслав до президента Януковича (див. на стор. 1), відправивши копію до Форин Офісу. У листі зовнішньополітичного відомства до СУБ викладено найважливіші пріоритети британського уряду щодо України на сучасному етапі.

У листі мовиться, що «збалансування взаємин з Росією» не стало несподіванкою, але найбільшими пріоритетами Сполученого Королівства є три чинники:

1. Здійснення реформ, потрібних для глибокої інтеграції до Європейської Унії, включно з укладенням вагової угоди між

ЕУ й Україною про асоціацію.

2. Продовження поступу останніх років у ділянках демократії, прав людини і свободи засобів масової інформації.

3. Відновлення співпраці з Міжнародним валютним фондом.

Форин Офіс вітає заяви президента Януковича щодо відданості цим трьом завданням і з нетерпінням чекає на їх здійснення. Сполучене Королівство та Європейська Унія уже наголошували на важливості цих питань під час контактів із новою адміністрацією України і робитимуть це й надалі, а також пропонуватимуть підтримку.

Те, що точка зору британського уряду на безпеку для суверенітету України відрізняється від думки української громади, не є несподіванкою. Однак із листа зрозуміло, що все ще є намагання прив'язати Україну ближче до ЕУ. Якщо Янукович не виконає своїх зобов'язань перед ЕУ щодо інтеграції, це може змінити позицію європейських урядів. Так само видно, що британський та європейські уряди стежитимуть за дальшим поступом у ділянках демократії, прав людини та свободи слова. Наразі Британія та уряди ЕУ довіряють Януковичу щодо виконання обіцянок. Ми ж і далі стежитимемо за подіями в Україні і дивитимемося, наскільки виправданою є така довіра.

Протест у Лондоні

Понад 100 осіб узяло участь у мітингу біля пам'ятника св. Володимирі у Лондоні на минулому тижні. Учасники протестували проти політики нової адміністрації України. Резолюція, адресована президентові Януковичу, була передана до посольства України у Великій Британії. У ній висловлено занепокоєння щодо «зневаги до демократичних процесів та конституції України», «дедалі більшого зближення з Росією», «заперечення Голодомору як акту геноциду» та намірів переглянути укази про державні нагороди, видані президентом

В. Ющенком. Організатором виступив нещодавно створений Комітет захисту соборності та честі України.

Комітет нині також готує петицію української громади у Великій Британії до президента Януковича, в якій висловлюється стурбованість щодо окреслених вище дій, а також фактів повернення цензури, порушення свободи слова й утисків преси, призначення україноненависників на високі державні посади. У петиції від уряду України вимагається гарантувати її незалежність. Під петицією зможуть підписатися всі члени української громади.